

La temporada de neu més excepcional dels últims deu anys al Pirineu Oriental ja suma gruixos d'entre un i dos metres

Al Pirineu Occidental els registres de neu acumulada superen en un 40% la mitjana de tot el segle XXI

La temporada de neu 2025-26 ha deixat fins ara gruixos molt excepcionals, sobretot al Pirineu Oriental, amb registres que no es veien des de fa almenys una dècada. Els 230 cm mesurats a Vallter a finals de gener trenquen la mitjana dels últims anys, i els 144 de Vall de Núria no es veien des de fa 26 anys, segons dades de l'Aemet i el Meteocat consultades per l'ACN. Sense ser tan excedentària en termes relatius, al Pirineu Occidental la neu acumulada supera en un 40% la mitjana del segle XXI, segons la Conca Hidràgràfica de l'Ebre (CHE). En aquesta àrea de cims alts i conques nivals àmplies s'hi acumulen ja gairebé 800 hm³ d'aigua en forma de neu, bona part de la qual es convertirà en reserves d'aigua als pantans quan arribi el desgel. L'estació automàtica de Meteocat a Núria (1.971 m, Ripollès) va mesurar el dilluns 26 de gener 144 cm de neu, un rècord en 26 anys de dades de gruix de neu del servei català de meteorologia que exemplifica l'excepcionalitat de les nevades d'aquesta temporada al Pirineu Oriental fins a primers de febrer. Cal anar 10 anys enrere per trobar un altre registre d'aquesta magnitud, els 142 cm del 30 de gener del 2006, i deu més, fins al 1996, per trobar gruixos encara majors a la vall de Núria. Un altre exemple, els gruixos recollits a l'estació situada al Cadí Nord, entorn de Prat d'Aguiló (Cerdanya), a 2.143 metres d'altura. Aquí es va assolir 172 cm de neu acumulada el 20 de gener i també ahir 5 de febrer. L'estació no mesurava tanta neu des de l'any 2018, en què es va registrar el màxim de la sèrie (234 cm). Vallter és un tercer exemple de la magnitud excepcional de les nevades aquest any al Pirineu més oriental, a la comarca del Ripollès. El 25 de gener l'estació de l'Aemet hi mesurava 230 centímetres. La mitjana de neu acumulada aquest dia entre els anys 2018 i 2022 és irrisòria al costat d'aquesta xifra: tan sols 9 cm de neu. Aleix Serra, cap de l'equip de Control i Qualitat de Dades del Meteocat, recorda que la temporada de neu va començar de manera "poc rellevant", però a partir de la segona quinzena de desembre s'han encadenat nevades de nord, de sud, llevantades i fronts atlàntics "que han provocat grans acumulacions de neu a cotes mitjanes i sobretot altes". Els 61,9 cm de la Molina a 26 de gener –amb dades també d'Aemet– també són un registre molt elevat en comparació almenys amb l'últim lustre. La mitjana de neu acumulada en aquest punt de l'any entre 2020 i 2024 ha estat de 8,8 cm. A Pastura, a la capçalera dels rius Ter i Freser, amb dades de l'ICGC, l'acumulació de neu d'aquest any a 27 de gener, de 144 cm, només es va superar l'any 1995-96 (145), si ve també el 2005-06, també a finals de gener es va arribar als 155 cm. Com assenyala Serra, habitualment, els gruixos de neu a cotes altes són clarament superiors al sector occidental del Pirineu, sobretot a l'Aran i extrem nord del Pallars, però enguany "observem gruixos també superiors al metre de neu al Pirineu oriental i al Prepirineu. Per tant, és en aquests últims sectors on la temporada resulta més excepcional, en alguns casos amb metre i mig de neu acumulada al voltant dels 2.000 m". El meteoròleg diu que la combinació d'una temperatura enguany sí propera a la mitjana climàtica de l'hivern, l'absència d'anticiclons càlids i els múltiples episodis de precipitació amb una cota de neu "gairebé sempre per sota dels 2.000" han ajudat a mantenir la neu. Santi Manguan, de la Unitat de Prevenció d'Allaus de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC), fa notar que en tot aquest sector pirinenc estem parlant de gruixos que s'assoleixen una vegada cada deu anys. "No són episodis sense precedents", remarca, "podríem parlar de les dels anys 84-85 i 96-97 –el segle passat–, la primavera del 2006 i després els anys 2016-17; la recurrència de mantells de neu tan excedentaris és aproximadament cada 10 anys", reitera. Degut a aquesta gran nivositat i condicions favorables, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) calcula enguany –de forma excepcional– que en aquest tram pirinenc s'hi acumulen un 230 hm³ d'aigua en forma de neu, 100 dels quals acabaran als embassaments de les conques internes (especialment la conca del Ter) amb el desgel. L'ACA no té dades històriques de neu acumulada per comparar la situació d'enguany amb el passat. Això

sí, s'estima que l'any passat els pantans de les conques internes van rebre entorn de 30 hm³ provinents de la fosa de la neu a la primavera, és a dir, menys d'un terç de la que –a hores d'ara- ja es calcula que hi arribarà enguany. Als cims del Pirineu Occidental els gruixos de neu no són tan extraordinaris en termes relatius, si bé a causa de l'alçada d'aquestes muntanyes i l'amplitud de la zona innivada, les quantitats acumulades són molt més grans que al Pirineu central/gironí. Per exemple, amb dades de Meteocat, al port de la Bonaigua sumen 168 cm de neu –per 101 cm l'any passat en la mateixa època–, mentre que a Boí en compten 119 cm –48 cm fa just un any–. A l'Estany d'Airoto, al Pallars Sobirà i a més de 2.200 m d'altitud, segons la Conca Hidrogràfica de l'Ebre (CHE), s'hi acumulen 183 centímetres, un metre més que la mitjana. I a l'estany d'Aixeus, a la mateixa comarca, la mateixa font reporta 120 cm, 30 més dels valors habituals. Així, fins a la primera setmana de febrer, enguany aquí s'hi ha acumulat més neu que des de l'any 2020, amb quantitats gairebé un 60% superiors a la mitjana dels últims sis anys en aquesta època de l'any. La magnitud és de 877 hm³ d'aigua en forma de neu (més del triple que al Pirineu Occidental), quatre vegades la neu que hi havia l'any passat aquesta mateixa setmana (220hm³). Com subratllen des de la CHE, a Catalunya, les conques del Segre, les dues Nogueres i el Cinca estan en un any "excepcional" d'acumulació de neu, entorn de 900 hm³ a hores d'ara, que "supera en més d'un 40% la mitjana climàtica". Un any "extraordinari" però no de rècord, que gairebé iguala els registres dels anys 2004 i 2020, ambdós amb valors encara lleugerament superiors al 2026, fins ara. Des de la CHE estimen que aproximadament el 40% del que ara és aigua en forma de neu acabarà amb el desgel, convertint-se en reserves hídriques als embassaments d'aquesta gran conca. "Esperem que aquests volums d'aigua disponible en forma de neu generin cabals addicionals als que ja tenim per les pluges i emmagatzematge d'aigua als embassaments que al final del cicle (al juny) permetin afrontar amb les màximes garanties les campanyes de màxim consum, que és l'estiu", diu Maria Luisa Moreno, cap d'Hidrologia de la CHE. Amb relació al desgel, Santi Manguan (ICGC), diu que "és d'hora" per aventurar si aquestes grans reserves d'aigua en forma de neu poden provocar inundacions a la primavera, com va succeir l'any 2013 a la conca del Garona. "Estem lluny dels gruixos que teníem en aquell moment i a més falta bastant per la primavera", rebla.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/comarques/2026/02/10/temporada-neu-mes-excepcional-dels-126649369.html>